

сынъ ми. — Прочее, когато съкой отъ васъ само по нѣколко кратко врѣмя поживява въ него, и послѣ го отстъпа другому, то вие не сте ли тука като гостиѣ и градецътъ вы като гостинница? — За това, недѣйте молижъ вы, разнася само за украшаваніето му, за пропаданіето му, за изгубваніето му, и за вашето, който ще поживѣете въ него само прѣзъ едно кратко врѣмя; въ правѣте по нѣкогажъ добро и на сиромасыты, пакъ тогава ще си съградите градецъ и на небето.

Тыя думы трѣнѣхъ господаря, той задържа пѣтника, и отъ тогази станѣ милосърдѣ къмъто съкой бѣденѣ.

ПРОСЯКЪНЯТА.

Въ едно оскѣдно и гладно врѣмя, една непозната сиромаскыня, а чистичко облечена просякыня ходяше отъ къщѣ на къщѣ да проси. Нѣидѣ ѣжъ испѣждахъ немилосърдо, а нѣидѣ ѣ давахъ по